

ROLUL ASISTENTULUI MEDICAL ÎN CREȘTEREA RATEI DE VACCINARE A COPIILOR DE 0-12 LUNI LA NIVEL DE ASISTENȚĂ MEDICALĂ PRIMARĂ

Iulia BOLGAR, Gabriela-Madalina ȘEREMET

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

Autor corespondent: Iulia Bolgar, e-mail: iuliaiuliab000@gmail.com

Cuvinte-cheie: *asistent medical, copii de 0-12 luni, rata de vaccinare.*

Introducere. Republica Moldova se confruntă cu o tendință alarmantă de scădere a acoperirii vaccinale. Conform Biroului Național de Statistică, în perioada 2020-2021 s-a înregistrat o rată de acoperire sub 90% cu vaccinurile necesare de a fi administrate, în primele 12 luni de viață a copiilor. În conformitate cu Standardele de supraveghere a copiilor de 0-18 ani în condiții de ambulatoriu, acest grup de vârstă se află sub supravegherea echipei medicului de familie, totuși, actele normative nu definesc clar rolurile fiecărui membru al echipei în consilierea vaccinării, ceea ce poate influența rata de vaccinare a populație.

Scopul. Evaluarea rolului asistentului medical în realizarea procesului de imunizare a copiilor de 0-12 luni și identificarea modalităților de sporire a implicării acestuia.

Material și metode. A fost realizat un studiu bibliografic simplu, fiind căutate cuvintele-cheie: „nurse sau asistent medical”, „copii”, „rata de vaccinare”, în limba engleză, în baza de date PubMed, în publicații apărute în ultimii 5 ani. Din cele 78 de surse generate au fost analizate 15 surse, care au făcut legătura dintre noțiuni și s-au referit la copii de 0-12 luni.

Rezultate. Conform actelor normative în vigoare în Republica Moldova imunizarea copiilor de 0-12 luni se realizează preponderent la nivel de asistență medicală primară și reprezintă prerogativa echipei medicului de familie și a asistentului medical. Profesiograma stabilește că, asistentul medical efectuează imunizarea categoriilor de populație, conform calendarului de vaccinare, sub supravegherea medicului de familie, totodată nu face referire la informarea populație și la consilierea vaccinării. Analiza cercetărilor identificate a reliefat că, majoritatea actelor normative în domeniul descriu abilitățile clinice ale asistenților medicali privind supravegherea și respectiv imunizarea copiilor de 0-12 luni, dar nu arată o consecvență fermă în evaluarea domeniului lor de practică. Factorii care au cauzat reticența părinților la administrarea vaccinurilor au fost diverși, cum ar fi conținutul vaccinului, neîncrederea în personalul medical, informațiile false despre vaccinuri, timpul de așteptare în instituția medicală pentru primirea vaccinului, gradul de conștientizare cu privire la bolile care pot fi prevenite prin vaccinare, vârsta și dozele recomandate conform calendarelor naționale. Prin urmare, rolul asistentului medical în sporirea ratei de vaccinare a copiilor poate fi realizat prin aplicarea strategiilor de comunicare direcționate, pentru a stabili o conștientizare mai largă a comunității cu privire la bolile care pot fi prevenite prin vaccinare, optimizarea programării și a procesului de vaccinare în instituția medicală. Cunoștințele și atitudinile individuale ale asistenților medicali față de vaccinare pot influența decizia pacientului de a adera la campaniile de imunizare. Astfel, asistenții medicali au raportat necesitatea actualizării cunoștințelor în domeniu și a dezvoltării competențelor în consilierea vaccinării, și strategii de promovare a imunizărilor la nivel individual și comunitar.

Concluzii. Asistentul medical are un rol important în asigurarea ratei de vaccinare la copii, dar potențialul acestuia nu este valorificat suficient. Pentru sporirea implicării asistentului medical în procesul de imunizare sunt necesare intervenții la nivel individual, instituțional și de sistem.